

Sygn. akt I C 509/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 9 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Henryka Gębuś

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2015r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **K. S.**

pozwany (...) **S.A. z/s w B.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. z/s w B.** na rzecz powoda **K. S.** kwotę (...),**00 (dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa 00/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26.02.2014r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 747,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z./

1. kal. 21 dni.

09.01.2015r.

Sygn. akt I C 509/14

UZASADNIENIE

Powód K. S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2.582,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania podał, że w dniu 14 czerwca 2013r. doszło do kolizji, w wyniku której szkodzie całkowitej uległ pojazd marki P. o nr rej. (...) należący do G. P. (1). Wskazał, że zgodnie z zawartą umową cesji wierzytelności uprawniony jest do dochodzenia wszelkich kosztów z tytułu najmu samochodu zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 14 czerwca 2013r. Jednocześnie podkreślił, iż poza sporem pozostaje okoliczność, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność co do zasady za skutki w/w zdarzenia drogowego, w którym uczestniczył pojazd marki P. o nr rej. (...).

Powód przedłożył stronie pozwanej fakturę VAT na kwotę 7.260,00 zł za samochód zastępczy wypożyczony od dnia 16 czerwca 2013r. do dnia 18 lipca 2013r. wskazując jednocześnie, że już przy zgłaszaniu szkody poszkodowany zgłosił zapotrzebowanie na samochód zastępczy albowiem uszkodzony samochód zapewnił był jemu i jego rodzinie. Zdaniem ubezpieczyciela zasadnym było korzystanie z samochodu zastępczego przez okres 22 dni, w związku z czym

przyznał tytułem kosztów pojazdu zastępczego kwotę 4.839,95 zł. Powód nie zgodził się ze stanowiskiem strony pozwanej i wniósł odwołanie od w/w decyzji wzywając jednocześnie stronę pozwaną do zapłaty pozostałej kwoty tytułem samochodu zastępczego, zgodnie z przedłożoną fakturą VAT. W odpowiedzi strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko i nie znalazła podstaw do zmiany decyzji.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że ponosi odpowiedzialność co do zasady za skutki wypadku komunikacyjnego z udziałem pojazdu P. o nr rej. (...) należący do G. P. (1). Jednocześnie strona pozwana podniosła, że wypłaciła powodowi kwotę 4.839,95 zł tytułem zwrotu kosztów samochodu zastępczego. Wskazała, że powód przyjął zawyżoną ilość dni niezbędnych do korzystania z samochodu zastępczego (33 dni), podczas gdy zdaniem strony pozwanej czas niezbędny do korzystania z pojazdu zastępczego to 22 dni. Strona pozwana wskazała, że przyjęty przez powoda okres (33 dni) korzystania z samochodu zastępczego znacznie wykracza poza granice normalnych następstw szkody powstałej w dniu 14 czerwca 2013r.

Wskazała ponadto, że na uznany przez stronę pozwaną okres najmu składa się okres czasu od daty zgłoszenia szkody do chwili przekazania informacji poszkodowanemu o fakcie, że szkoda z uwagi na jej rozmiar będzie rozliczona jako szkoda całkowita oraz czas konieczny na zakup innego samochodu i podjęcie czynności urzędowych umożliwiających wprowadzenie zakupionego pojazdu do ruchu.

Podniosła także, że powód w żaden sposób nie udowodnił, iż pojazd zastępczy „zapewniał byt jemu i jego rodzinie” oraz że istniała obiektywna konieczność korzystania z pojazdu zastępczego przez okres aż 33 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 14 czerwca 2013r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego szkodzie całkowitej uległ pojazd marki P. o nr rej. (...) należący do G. P. (1). Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

/bezsporne/

W dniu 16 czerwca 2013r. powód zawarł z G. P. (1) (właścicielem pojazdu marki P. o nr rej. (...)) umowę cesji wierzytelności. Przedmiotem cesji było prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego przysługujących G. P. (1) w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 14 czerwca 2013r.

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności k. 8-9.

W dniu 16 czerwca 2013r. powód oddał G. P. (1) w bezgotówkowy najem samochód marki R. (...) o nr rej. (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony, ze stawka dobową określoną na kwotę 220,00 zł. G. P. (1) korzystał z samochodu zastępczego w okresie od 16 czerwca 2013r. do 18 lipca 2013r. tj. przez 33 dni. Powód w dniu 18 lipca 2013r. wystawił fakturę VAT na kwotę 7.260,00 zł za 33 dni korzystania przez G. P. (1) z samochodu zastępczego.

Dowód:

- umowa najmu samochodu k. 10;

- faktura VAT k. 11.

Powód przedłożył stronie pozwanej fakturę VAT na kwotę 7.260,00 zł za wypożyczenie samochodu zastępczego na okres od dnia 16 czerwca 2013r. do dnia 18 lipca 2013r. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona

pozwana przyznała powodowi kwotę 4.839,95 zł tytułem kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego. Pismem z dnia 12 sierpnia 2013r. powód odwołał się od w/w decyzji, jednocześnie wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty stanowiącej różnicę między faktycznym kosztem wynajęcia samochodu zastępczego, a dotychczas wypłaconą z tego tytułu kwotę. W odpowiedzi pismem z dnia 21 sierpnia 2013r. strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko nie znajdując podstaw do zmiany decyzji.

Dowód:

- decyzja z dnia 23.07.2013r. k. 12;
- odwołanie od decyzji k. 13-14;
- pismo strony pozwanej z dnia 21.08.2013r. k. 15.

G. P. (1) zgodnie z zawartą umową najmu wynajął od powoda samochód zastępczy marki R. (...), z którego korzystał od 16 czerwca 2013r. do 18 lipca 2013r. świadek na rozprawie w dniu 15 października 2014r. zeznał „(...) z auta zastępczego korzystałem ok. miesiąca czasu (...), przewlekała się wypłata odszkodowania za P. (...)”. G. P. (1) prowadzi gospodarstwo rolne, samochód zastępczy był mu niezbędny do prowadzenia działalności gospodarczej tj. do rozwożenia płodów rolnych po sklepach i targowiskach. Po około dwóch tygodniach od wypadku G. P. (1) kupił inny samochód, który był niesprawny i wymagał naprawy. Naprawa zakupionego pojazdu trwała ok. 2-3 tygodni.

Dowód:

- zeznania świadka G. P. (1) k. 44-45.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność co do zasady za skutki wypadku komunikacyjnego z udziałem pojazdu P. o nr rej. (...) należącego do G. P. (1).

Sporna natomiast pozostawała kwestia zasadności korzystania przez G. P. (2) z samochodu zastępczego przez okres wskazany w fakturze VAT tj. przez 33 dni i w związku z tym wysokość należnej powodowi kwoty z tego tytułu.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego świadczenia w razie zajścia przewidzianego umową wypadku.

W przedmiotowej sprawie strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku którego szkodzie całkowitej uległ pojazd marki P. o nr rej. (...) należący do G. P. (1).

Strona pozwana twierdziła, że powód nie wykazał, iż pojazd zastępczy „zapewniał byt G. P. (1) i jego rodzinie” oraz że nie istniała obiektywna konieczność korzystania z pojazdu zastępczego przez okres aż 33 dni. Zdaniem strony pozwanej czas niezbędny do korzystania z pojazdu zastępczego to 22 dni. Wskazała także, że przyjęty przez powoda okres (33 dni) korzystania z samochodu zastępczego znacznie wykracza poza granice normalnych następstw szkody powstałej w dniu 14 czerwca 2013r.

Wskazała ponadto, że na uznany przez stronę pozwaną okres najmu (22 dni) składa się okres czasu od daty zgłoszenia szkody do chwili przekazania informacji poszkodowanemu o fakcie, że szkoda z uwagi na jej rozmiar będzie rozliczona jako szkoda całkowita oraz czas konieczny na zakup innego samochodu i podjęcie czynności urzędowych umożliwiających wprowadzenie zakupionego pojazdu do ruchu.

Rozstrzygając tę kwestię, a także wysokość należnej powodowi kwoty Sąd oparł się na dowodach z dokumentów (umowa najmu samochodu, faktura VAT), a także na zeznaniach świadka G. P. (1), który na rozprawie w dniu

15 października 2014r. zeznał „z auta zastępczego korzystałem ok. miesiąca czasu (...), przewlekała się wypłata odszkodowania za P. (...) prowadzę działalność rolną i auto było mi potrzebne do prowadzenia działalności, plony rozwoziłem po sklepach, targowiskach (...) pojazd zastępczy wykorzystałem do prowadzenia działalności, z auta zastępczego korzystałem codziennie, po wypadku kupiłem inny pojazd po ok. dwóch tygodniach, ale nie był sprawny (...) auto wymagało naprawy, nie mogłem z niego korzystać (...) naprawa samochodu trwała 2-3 tygodnie (...) w dacie zdania samochodu zastępczego jeszcze nie posiadałem swojego naprawionego samochodu, bez auta byłem ok. 4-5 dni (...) pokonywałem do klientów nawet 120 km, codziennie rozwoziłem młodego ziemniaka i kapustę (...)”.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że G. P. (1) korzystał z samochodu zastępczego przez 33 dni, a okres ten był w pełni uzasadniony. Powód wykazał, że przez ten czas G. P. (1) nie posiadał innego samochodu, z którego mógłby korzystać w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wykazał jednocześnie, że samochód zastępczy zapewniał byt G. P. (2) i jego rodzinie, który utrzymuje się z dochodów uzyskanych z gospodarstwa rolnego.

Zaznaczyć należy również, że poszkodowany przy zgłaszaniu szkody zgłosił również zapotrzebowanie na samochód zastępczy wskazując, że jest on źródłem utrzymania jego i rodziny.

Powód udowodnił, że na skutek zdarzenia, za które strona pozwana ponosi odpowiedzialność, w zakresie kosztów pojazdu zastępczego należna mu kwota wynosi 7.260,00 zł, zaś z uwagi na to, że otrzymał od strony pozwanej jedynie kwotę 4.839,95 zł powództwo należało uwzględnić.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 k.p.c., który stanowi, że „strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu)...”, co znalazło zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Z./

- 1) odnotować;
- 2) (...)
- 3) kal. 14 dni.